

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitala: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: " 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In strainatate: " 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In Romania: La administrațiune, Tipografia Stefan Mihălescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.
In Viena: La Heinrich Schalek, I, Wollzeile, 12, Biroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 58, Biroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani. Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina I-a 5 lei. Scrierile nefrancate se refuză.
Articolii nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserți și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din zările streine.

Paris, 15 Mai.

"Temps" află că în Saint-Germain-en-Laye s'au arestat șase anarhiști, cari împărțeau broșuri soldaților, spre a' l'afiza în contra gefilor lor. Tot acești indivizi s'au fost arestați și în luna lui Martie când cu meetingul de pe esplanada invalizilor, iar altă-dată pentru afșarea unor placarde revoluționare.

"Temps" află din Londra, că declarațiunile lordului Dufferin, în privința poliției definitive urmărite în Egipt, au făcut o impresiune penibilă asupra guvernului turcesc. Lordul Dufferin a evitat, să atingă în declarațiile ce le-au făcut, durata ocupațiunii. Pentru ca să și recâștige influența d'ordinoară, Sultanul va trimite un sol special cu o decorațiune la Chediv. Sultanul a telegrafiat deja vice-regelui și aprobă atitudinea acestuia, promițând că dânsul va veghea în tot momentul asupra intereselor iubiților săi supuși. Telegrama din che-tiune și s'a predat Chedivului a doua zi după plecarea lordului Dufferin.

Berlin, 15 Mai.

Informațiunile ultime din Paris conțesă, că Waddington ar fi avut pe aici vro misiune politică. Azi a plecat d. de Waddington la Moscua, unde va reprezenta Republica franceză la încoronarea țarului.

Paris, 15 Mai.

Poliția a arestat mai mulți anarhiști, cari, introduși în casarmă, făceau apel la soldați, ca de aici înainte să nu respecte nici o disciplină.

Roma, 15 Mai.

Ducele d'Aumale va părăsi Palermo la 20 Mai și se va reîntoarce direct la Char-tilly. Așa dară nu e adevărat, că a fost chemat la palatul contelui Chambord.

Paris, 15 Mai.

Contele Petre Șuvaloff e greu bolnav. Aprinderea de plămâni îl prăpădește. Contesa Șuvaloff a sosit aici.

Berlin 15 Mai.

"Berliner Tagblatt" anunță: Visitând împăratul speștăunea de igienă, i s'a atras atențiunea asupra unui pahar din pavilionul orașului balnear Karlsbad. Când a dat bătrânul Wilhelm cu ochii de acest pahar, rămas cadou din 1863 administrațiunii băii, istorisi celor din jur următoarea episodă: "Intr'o noapte a anului 1863 visasem că mă aflam lângă o fântână și că un om m'îl întinde un pahar cu otravă. Când m'am trezit, am trebuit să rid de acest vis, căci la fântâna aceea în fie-care dimineață m'îl oferia apă o fetiță dragă-laşă, despre care eram sigur, că nu ee gândia să m'îl surteze zilele. După ce m'am îmbrăcat și m'am dus la fântână, care fu mirarea mea când în locul fetiței ved un bărbat. O frică și sudoare rece mă cuprinse când emi aduceam aminte de vis și mă uitam la omul acela necunoscut. Câte-va momente am stat nedecis, m'îl veii să mă întrec. În cele de pe urmă însă încrederea în bunii cetățeni ai Karlsbadului m'îl biruit frica. Fixat bine pe om și împrejurimea, și țiuial paharu din mână. După ce l'am scapat dintr'una, am făcut o mică preumblare și m'am dus acasă. Se înțelege că nu m'îl-a fost nimic, ba din contra apa de Karlsbad m'îl-a făcut mult bine."

Berlin, 15 Mai.

Waddington a fost primit aici într'un mod strălucit, atât de împăratul cât și de cancelarul imperiului. La prânzul ce s'a dat în onoarea lui, a fost de față și contele Hatzfeldt. În tot decursul convorbirii, Waddington s'a silit să arete, că Franța nu se simte așa de izolată cum se crede în general.

Guvernul are de gând să retragă legea reformei sociale. Se zice că atitudinea Centrului l'ar fi constrâns pe guvern la hotărârea aceasta.

Petersburg, 15 Mai.

(Dată la 12 ore și 15 minute amiază, sosită la Viena d. a. la 6 ore și 10 minute).
Azi s'a publicat numirile măestrilor de ceremonii pentru încoronare. Sunt patru: principii Kurakin, Dawidoff, Talk-wist și Do'gorukoff.

Ambasadorul extraordinar pentru încoronare, contele N'gra, a sosit aici împreună cu ambasadorul rus din Viena, principele Lobanoff.

Azi sa'îl mâine e o intrunire a nobilimii pentru alegerea a 20 de deputați, cari s'au asiste în mod oficial la încoronare. Cu ocaziunea aceasta se vor alege și cei doi asistenți, care împreună cu ma-

regalul nobilimii, vor întinde, după obiceiul rusesc, pâine și sare perechii imperiale.

Cunoscutul poet rus Polanski publică în "Nowoje Wremja" o scrisoare către locuitorii Moscovei, în care l' sfătuiește, să nu abuseze de ocaziunea încoronării, es-ploatănd pe oaspiții cari au venit să asiste la serbările de încoronare.

Paris, 15 Mai.

Amiralilor flotelor din apele Chinei li s'au pus la dispozițiune 30 de vase de război cu 5184 de cai, 111 tunuri și 3120 de mateloți.

Serviciul telegrafic al „României Libere”

17 Mai — 3 ore seara.

Paris, 17 Mai

Ziarul „Le Figaro” raportează o convorbire a d-lui Ferdinand de Lesseps dupe care celebrul inginer francez ar fi zis că compania Suezului e hotărâtă d'a săpa un al doilea canal, a cărei necesitate, rezultând din prosperitatea traficului, a intrat mereu în prevederile companiei.

Londra, 17 Mai.

După informațiile lui „Daily News” are se să stabilească în curând o garnizoană englească la Portul-Said.

(Havas.)

A se vedea ultime scrieri pe pag. III-a.

București, 6 Mai.

După ce toți revizioniștii nc-am înțeles că legea electorală trebuie schimbată, și după ce am văzut că viitoarele corpuri legiuitoare sunt dispuse, în imensă majoritate, să schimbe, după voința propunătorului, bazele acestei legi,—cel mai natural lucru era să începem discuțiunea asupra modului de a revizui, spre a cădea cu toții de acord asupra formulei celei mai simple și mai nemerite.

Pentru aceasta însă, ar fi trebuit să avem un schelet, împrejurul căruia să se învertească discuțiunea.

Era datorita „Românului” de a l' prezenta, ca unul ce este organul promotorului ideii.—„Românul”, în adevăr, publică mai zilele trecute *Proiectul de lege electoral*, înfățișat de d. Rosetti locotenentul domneștii și guvernului de la 1866.

Acest proiect însă, atât după particularitățile structurii sale, cât și după voința de astăzi a autorului său, nu e publicat ca punct de plecare definitiv al discuțiunii,—ci e prezentat ca linie de comparațiune, căci, după informațiunile noastre, „Românul” va arăta mai multe sisteme electorale, luate din Constituțiunile Belgiei, Franței, Prusiei, etc.

Foarte bine.

Ce vom face însă noi? Ce vor face Corpurile legiuitoare la deschidere?

Noi avem sistemul nostru, și am putea să l' prezentăm chiar astăzi. Dar cuviincios și inemerit ar fi să l' virim de acum în discuțiune, și să mergem cu cercetări numai pe la țurea noastră, lăsând „Românului” sarcina de a merge pe a sa, și altei gazete aceia de a și urma pe a sa?

Astăzi, în discuțiune, trebuie să fim neapărat subiectivi. Păstrându-ne obiectivitatea principiilor,—când cădem la lucruri amănunțite și escușțialmente de fapt, suntem datorii să ne luminăm unii pe alții, ca împreună să luminăm opiniunea publică.

Camera lor veni, și după verificarea titlurilor, vor fi silit să numească o comisiune care să elaboreze proiectul de lege, și în urmă să înceapă discuțiunea. Până atunci însă, vacanță.

Știm că în liniamente generale, bazele proiectului d-lui Rosetti sunt tot acele d'in vechia sa propunere de la 65: *reducerea colegiilor numai la trei, două rurale și unul urban, și scăderea censului.*

Din aceste colegii, cele rula'e vor da, fie-care, câte doi reprezentanți; eele urbane vor da proporțional cu populațiunea: la fie-care 15,000 de alegători un deputat.—In proiectul acesta nu se face mențiune de senatori, de oare-ce, ne spune d-nu Rosetti, guvernul eși luase îndatorire să nu mai lase de cât o singură Camera (sistemul grecesc unicameral), și de aceea s'a dat în acest proiect un mare loc proprietății și censul este a tipu de ridicat (?)

Iată cât e de ridicat:

a) Sunt alegătorii în cântăul colegiilor rurale, toate sufletele bărbătești câte plătesc un impozit direct oare care, de la cea mai de jos dară, până la trei sute de lei (vechi) maximum;

b) Sunt alegătorii în al doilea colgiu rural, acei cari plătesc un impozit de la trei sute de lei în sus;

c) Sunt alegătorii în colegiile urbane, toți alegătorii din orașele de reședință ținutală, cari plătesc un impozit direct oare-care.

E dar de sperat, fiind-că în această împărțire censul este atât de ridicat, că în ultimul proiect a d-lui Rosetti, censul va fi și mai scăzut.

Să discutăm un moment.

Care este scopul tuturor acelor cari voesc cu sinceritate schimbarea legii electorale? Lărgirea colegiilor cu or-ice preț, prin urmare ajungerea imediată la votul universal,—sau alcătuirea lor într-ast-fel de chip în cât puterea guvernărilor, fie ei de or-ce partid ar fi, să nu mai aibă nici o putere prin influența morală și ingerințele administrative?

Cu alte cuvinte, schimbăm actuala lege electorală, fiind-că suntem nemulțumiți de reglementarea dreptului în virtutea căruia suntem admiși să votăm,—sau o schimbăm ca să facem colegiile mai neatărnate? Iată întrebarea.

Dacă preocuparea noastră este de a mări sau a micșora censul, spre a ajunge să găsim cea mai perfectă formulă care să stabilească proporțiunea exactă între datoriele alegătorului și drepturile lui,—propunerea de sus e mirenutată. Dacă însă suntem preocupați de a asigura independența absolută, sau cât e cu puțință mai absolută, a alegătorului,—propunerea de sus nu ni se pare nemerită.

Să vedem:

Netăgăduit că votul universal este ținta către care tind toate popoarele. Nu e însă permis unui om care și iubește în adevăr țara și știe care este importanța, în facerea legilor, a școlăii istorice, în temeiată de Grimm și susținută cu atâta putere de ilustrul Taine, să trântescă legi peste legi, să ticluiească sisteme, cari de cari mai pompoase și poate chiar mai democratice, unui popor care, în tradițiunea sa istorică și în inclinările sale, nu le are.—Votul universal, nu se cuvine de cât numai unui popor universal instruit.

Dar acum, ca să revenim la dilema noastră, Camera aleasă după sistemul de mai sus, a colegiilor lărgite în sensul d-lui Rosetti, fi-va ea mai neatărnată de cât cum au fost Camerele de până astăzi? Doamne ferește! Și iată pentruce:

Știut este, că, cu cât lărgesti mai

mult colegiul, cu atâta capătă dreptul de alegători mai mulți oameni neștiutori de ce va se zică drepturi cetățenești; și iarăși știi t este, cel puțin pentru țara noastră, că, cu cât masa alegătorilor este mai mare, cu atât influența unui singur om este mai mică. Nu tot așa însă este și cu influența guvernamentală. Aci, cu cât masa este mai mare și mai incultă, cu atât guvernul o stăpânește mai sigur. Dovadă colgiul al IV-a. Și colegiul cântăul al d-lui Rosetti nu este de cât colgiul al IV-a de astăzi, ba e mai mult de cât colgiul al IV-a, fiind-că în noul proiect votul este direct.

Prin urmare, dacă convenim că ținta tuturor trebuie să fie scoaterea alegătorului de la cheremul guvernului, bazele acestui proiect nu le putem admite. E'le duc totmăi din contră la o mai sigură dominare a partidului care va fi la cârmă, și sur t un pas prea mare către contopirea cercurilor electorale.

Vom analiza mai departe proiectul,—și la urmă vom prezenta și pe al nostru.

CRONICA ZILEI

Regele a plecat ieri dimineață la Sinaia, însoțit de nepoții Șel. La gară erau miniștrii Brătianu, Stătescu, Aurilianu, Chițu, Câmpineanu și generalii Cernat, Radciviț, Fălcoianu.

Misiunea care are să reprezinte România la încoronarea țarului a plecat ală-tă-seară la Moscua. Ea este compusă, cum se știe, din dd. Crețulescu, ministrul nostru plenipotențiar la Petersburg, generalul Arion, colonelul Greceanu, maiorul Casimir, precum și primul și al doilea secretar de legățiune din Petersburg.

Autoritățile ruse vor primi misiunea noastră la frontieră.

Lordul Dufferin, ambasadorul Angliei la Constantinopol a trecut alaltă seară prin capitală, mergând spre Londra. La gară îl așteptase d. I. Ghica, ministrul nostru la Londra.

„L'Indépendance Roumaine” e informată, că e pe drum de a se semna un decret relativ la dizolvarea consiliului comunal din București. El nu se va publica însă și esecuta mai înainte de 10 Mai.

Cetim în „Monitorul”.

Mercuri, 4 Mai la orele 4 după amiază, M. S. Regele împreună cu A.A.L.L. Principii Ferdinand și Carol au mers spre a visita monetăria Statului. La sosire, Majestatea Sa a fost întâmpinat de miniștrii de finance, interne și instrucțiune publică: de d-nu director Piliidi Constantin precum și personalul acestui stabiliment.

Augustul nostru Suveran, după ce a inspectat cu deamănuntul și cu viu interes deosebitele ateliere, m'gasii și muzeul monetăriei a arătat inalta Sa mulțumire de m'ul lui director pentru buna țtare în care a găsit monetăria Statului. La orele 6, M. S. Regele însoțit de A.A.L.L. Principii Ferdinand și Carol s'au întors la Palatul de la Cotroceni.

Săntul-Sinod e convocat pentru ziua de 15 Mai.

Prefectul de la Iași, d. Pruncu, și-ar fi dat demisia, stărind pentru primirea ei. Guvernul n'ar vrea însă să se despartă de acest funcționar.

Sgomotul că generalul Fălcoianu ar fi hotărât să renunțe la postul său de director general al Drumurilor de fier spre a rămânea șef de Stat major al armatei, câștigă din ce în ce mai multă consistență.

D. Sturza, ministru de estere, a sosit ieri în capitala venind din Iași.

Iată după „Gazette de Roumanie” ar-tigii noștri cari s'au exprs în salonul de ștă an din Paris: în secția picturii dd. Gri-

gorescu, Demetrescu Mirea și Eug. Ghica, iar în secția sculpturii: dd. Georges-cu și Ionescu.

„Binelui Public” de ieri i se relatează următorul fapt:

„Eri, Mercuri pe la orele 5 1/2 dimineață, un individ anume Ghiță Onciulescu, ce era în serviciul d-nei Olympia Lahovari, ducându-se cu câți-va prieteni la Ferestrau să petreacă, după petrecere voind să se scalde, din nenorocirea lui s'a inecat.

„Acel care l' însoția, înscințând pe mama lui și pe stăpâna lui de această întâmplare, ducându-se la comună și cerând ajutor de la d-l primar respectiv ca să l' scoată din apă, primarul nu a voit să le dea cuvenitele ajutoare; ast-fel că de ieri până astăzi mortul nu s'a scos din apă.”

Atragem atențiunea Metropolei noastre și în specie a P. S. episcopului Ghenadie asupra faptelor scandaloase ale preotului Nae Alunean, d'n comuna Alunișiu, districtul Oltu, plasa Oltu. Ni se relatează din isvor sigur, că numitul preot a bătut pe colegul său preotul George in biserică, trăgându-se ambii, înaintea norodului, de bărbii, de păr, de patra-chir. Popa Nae, după ce a cădelnițat pe bietul popa George până a rupt cădelnița, s'a apucat pe urmă să dea și cu sfinșnicul până ce au sărit câți-va credincioși de el despărțiră, scăpând ast-fel din primejdie pe preotul George.

Ni se mai relatează, că evlaviosul părinte Nae Aluneanu a întors de la usa bisericii 4 copii, refuzând să l' boteze, din cauză că nu i s'a putut da taxa de 10 franci ce o fixează pentru botez.

Pentru aceasta a fost dat în judecată, dar, după cum aflăm, procesul s'a făcut mușama. Cei patru copii au stat câte-va luni nebotezați, până ce, prin stăruința cător-va locuitori, d'abia au putut fi botezați. Ni s'au relatat și altele despre acest nedemn serviciu al altarului, trecem însă peste ele, căci și cele ingirate aici sunt atât de odioase, încât, credem că n'el nu trebuie să mai stăruim a cere de la P. S. S. părintele Ghenadie darea în judecată a preotului Nae Aluneanu, pe câtă vreme faptele inșeși reclamă asprimea legilor în toată rigoarea lor. Fapte de natura aceasta sunt degradatoare atât pentru religiunea noastră cât și pentru prestigiul clerului.

Rugăm pe onor. confrății de la „Răsbucul Român” să bine-voiască a spune, când reproduc ceva după noi, și mai ales bucăți de valoare literară, de unde și cum le-a luat.

Aceasta relativ la *Correspondența Literară* din Târgoviște.

Esemplul d-lui D. Brătianu nu a ramas fără de efect. D. I. Marghiloman asemenea refuză mandatul său de senator.

Iată scrisoarea pe care d-șea o trimite domnilor alegători ai colegiului II de Senat din Argeș:

Domnilor Alegători,

„Vă mulțumesc pentru onoarea ce m'îl ați făcut numindu-mă reprezentantul d-voastră în viitorul Senat. Sunt însă nevoit a nu primi însărcinarea ce ați bine voit a m'îl pune.

„Ales în districtul Buzău, acolo unde sunt născut și crescut, păzesc și votul meu, în gravele doabateri cari se pregătesc, ar fi avut greutatea lor:—reprezentant însă al unui județ, pe care nu l' cunosc, care, probabil, tot atât de puțin me cunoaște, așa fi expus or să nu împărtășesc sentimentele mandanților mei, or se talmăcesc rău opiniunile lor.

„Datoria mea deci este, ca să declin mandatul cu care m'atți onorat de și nu il solicitasem.

„Nu mai puțin sunt, domnilor alegători, îndatoratul d-voastră. In acest sentiment vă rog să primiți încredințarea devotamentului meu.”

I. Marghiloman.

Prin înalt decret regal, d. C. C. Bucișteanu, fost segent în armată, este numit în postul de director al arestului preventiv din județul Argeș, în locul d-lui A'hil Ioanid revocat.

D. C. Gialep s'a numit, prin înalt decret regal, în funcțiunea de cap al biuroului datoviei publice din direcțiunea

comptabilității generale, în locul d-lui U-lise Vasilescu trecut în altă funcțiune.

D. H. Bărbulescu este numit în funcțiunea de verificator clasa II la casieria județului Ilfov, în locul d-lui M. Urlic, demisionat.

Se numesc mijlocitorii de mărfuri și cereale în portul Brăila:

D-nii Nae Stănescu, State Stănescu, N. Badenschi, Dionisie S. Livade și Alexandru Momotide.

Se numesc la bursa de comerț circumscripția VII cu reședința în Brăila.

Domnii Dimitrie Rădulescu sindic și domnii Anastase Curtovic, Nicolae V. Periea, doctor P. Grigorescu membrii în comitetul bursei.

D-nu Spiru Haret, profesor la facultatea de științe din București, fost membru în consiliul permanent de instrucțiune, se numește în postul de revizor general al școlilor, creat din nou prin bugetul exercițiului curent.

D-nu C. I. Teodorescu, ajutor de corespondență la biroul învățământului primar din divizia școlilor, se numește în postul de secretar al consiliului permanent de instrucțiune, remas vacant prin decedarea titularului.

D-nu C. Lascar, arhivarul diviziei școlilor, trece în postul de ajutor de corespondență la biroul învățământului primar în locul d-nului Teodorescu.

D-nu Petre Stănescu, cel mai vechi copist al diviziunii, se numește arhivar în locul d-lui C. Lascar.

Locuitorul Ioan I. Periea din comuna Goidesci, județul Buzău, care se afla alienat de mai mult timp, și se găsea dat sub îngrijirea fraților și a soției sale, dispărând de a casă în ziua de 29 Aprilie 1888, s'a găsit spânzurat.

Tribunalul județului Ilfov a înscris pe domnul Constantin M. Andonescu între inginerii hotarnici ai aceluiași județ, în urma examenului ce a depus, conform regulamentului pentru hotarnici.

DIN AFARA

Ilusii de primă-vară.

O telegramă ne vestea, că d. Waddington, plecând la Moscova spre a lua parte la încoronarea țarului, era însărcinat și cu o misiune, de care avea să se achite la Berlin. Ei bine, ziarele austro-ungare dau o mare importanță acestei misiuni, la careia noi n'am constatat din capul locului vre-o însemnătate deosebită.

«Pester Lloyd» vede în misiunea d-lui Waddington continuarea acelei politici exterioare franceze, care — după părerea sa — țintește la o înțelegere și conciliare treptată dar progresivă cu Germania. O astfel de politică n'ar putea de cât spori garanțiile păcii. Din partea Austro-Ungariei, «Pester Lloyd» asigură pe d. Waddington, că misiunea sa este bine-venită. Austro-Ungaria s'ar găsi znume într-o pozițiune particulară. Cu toate că este aliată cu Germania, este însă în același timp și ține a fi și prietina Franței, și această misiune ar fi un semn, că Austro-Ungaria nu s'a înșelat când, alindu-se cu Germania, a nădăduit să-și păstreze și bunele sale relațiuni cu Franța.

Înțelegem foarte bine dorințele lui «Pester Lloyd». Alianța Austro-Ungariei cu Germania numai firească nu este. După o catastrofă ca cea de la

1866 ne-am putea închipui oare așa ceva? Austro-maghiarii s'au aruncat însă în brațele prințului Bismarck de frica Rusiei și a popoarelor nemulțumite de pe teritoriul ei și de oare-ce alt ahat era în neputință de a găsi. Austro-Ungaria poate avea prin urmare mare poftă de a poseda prietenia Franței. Întrebarea însă este, dacă o poate avea și poporul francez, care s'a vădut la 1870 părăsit de densa într'un mod atât de mișelesc?

Tot atât de gratuite sunt și vederile lui «Pester Lloyd» despre misiunea lui Waddington la Berlin. Anteu, d. Waddington nu este omul de-a putea împăca niște popoare. Purtarea d-sale la congresul din Berlin și ca ministru de externe al Franței, a dovedit că este foarte inferior acestei sarcini. Și a doua, dușmănia Franței pentru Germania nu este diplomatică, ci istorică, și prin urmare nu tertipurii politice, ci înscrierea unei noi pagini în istorie (așa precum o doresc Francezii) o poate înlătura.

«Pester Lloyd» se plânge, că de ast an «sezonul mort» a început pentru ziaristică mai de vreme de cât de altele. În adevăr, numai din pricina acesteia putea să aprecieze în mod atât de fantastic trecerea deputațiunii franceze care merge la Moscova, prin capitala Germaniei.

Francezii în Africa.

Francezii au făcut o nouă și însemnată cucerire în Africa centrală. Ei au cuprins zilele acestea fără nici un șgomot și fără vre-o înțelegere prealabilă, teritoriile Pontanegra și Loango.

Ocuparea s'a executat într'un chip destul de ciudat și care caracterizează nespuse de bine natura cuceririlor care se fac astăzi în Africa centrală. Vaporul francez «Sagittaire» a intrat în Pontanegra fără bandieră și cu nume fals și a debarcat pe nesimțite trupele necesare ocupațiunii. Negustorii portugezi din localitate precum și căpitanul vaporului portugez «Bengo» care fusese la Pontanogra numai câte va zile înainte — au formulat îndată un protest și l'au înmănat căpitanului corăbiului francez.

Acest protest va rămănea însă fără nici un efect. Portugezii, stricați deja cu Anglia tot din cauza coloniilor africane, nu vor să se mai strice și cu Francezii și de aceea guvernul lor a declarat că nu are să facă nici o obiecțiune Franței pentru cele întemplate, de vreme ce Pontanegra n'a fost încă odată posesiune portugeză. (În paranteză trebuie să spunem că Portugalia se credea de mult cu titluri numeroase asupra acestui ținut).

Francezii încep a imita pe Englezii în cuceririle lor esteriore. Și bine fac. Formele nu sunt astăzi de cât niște piedici, și le întrebuițează numai cei slabi.

Germania și Vaticanul.

Sunt câțiva ani acum, de când guvernul german simțind trebuința unei împăcări cu Curia papală a început negocierii în această privire, fără a ajunge însă la vre'un rezultat. Astăzi negocierile în loc de-a fi cel puțin cu un pas mai înainte, sunt, precum se scrie din Berlin, din nou în momentul de a fi întrerupte.

Partida clericală din Germania cere guvernului din Berlin o revizuire radicală a legilor din Maut, cari nimiciseră privilegiile bisericești catolice. Guvernul însă nu este dispus să facă această concesiu. Vaticanul din parte-i e mulțumit de starea actuală, de oare prin partida sa din reichstagul german e în stare să influențeze lucrările legislative pe placul său.

În aceste împrejurări, guvernul german s'a hotărât să și încerce norocul într-o împăcare nu cu Vaticanul însuși, ci cu aderenții acestuia din Germania. În acest scop el vrea să facă o revizuire parțială a legilor din Maut. Clericali germani nu primesc însă această transacție. Deviza lor este: Ori tot ori nimic, și înțelegere directă cu papa. — Starea acestuinei a ajuns din această cauză atât de critică în cât d. Schloer, ambasadorul Germaniei pe lângă Vatican, și-a cerut un concediu de trei luni. Acest concediu e interpretat ca o rupere de relații.

O lege de inmormântare

În Franța se întâmplaseră de multe ori neînțelegeri și chiar scandale, cu ocazia îngropăciunii unor lieberii cugătorii, cari refuzau cu limbă de moarte asistența bisericești la petrecerea lor în câmpul vecinice. Spre a le pune capăt Senatul francez a adoptat zilele acestea, după o inversunată împotriva din partea monarchiștilor, cu 131 vot. contra 120 un proiect de lege al cărui articol de căpetenie e următorul:

„Fie-care majoren sau minore declară de matur eși poate determina de mai înainte condițiunile speciale ale inmormântării sale, în deosebi în ce privește caracterul lor religios sau neconfesional. El poate însărcina una sau mai multe persoane cu execuția acestor dispoziții. Voința lui trebuie să fie formulată sau în testament sau în formă de declarație, care se va redacta sau înaintea notarului sau după prescripțiile legilor, față cu martori. Or-ice posesor a unui document, în care e depusă voința reposatului, poate cere execuția ei“.

DIN JUDEȚE

Școlile în județul Iași. — Cetim în „Pactul Social“:

În județul nostru se află actualmente 77 școli rurale, frecventate de 8112 elevi, deosebit de 2 școli de meserie, plus patru școli încă în construcție.

Mutare de garnizoană. — Cetim în „Curierul Bălăssan“:

„Regimentul 7 de infanterie care plecase Sâmbătă la 23 April din Craiova, a sosit în Iași Vineri la 29 April, la 6 ore seara, sub comanda d-lui colonel Cucu. Reg. s'a instalat în cazarma de la Copou în locul reg. 6.“

Școală de telegrafie din Iași — A. ceeași foaie scrie:

„Școala de telegrafie care se înființase în Iași, după ce-a funcționat un singur an, a fost desființată, rămăind numai școala din București. Nu înțelegem cauza acestei desființări, mai ales că școala a dat rezultate mai frumoase de cât ar fi putut aștepta cine-va pregătind în anul acesta, 12 elevi telegrafiste cari funcționează foarte regulat pe la diferite blurouri. Rugăm pe onor. direcțiunea generală a telegrafelor și poștelor să reînființeze școala de telegrafie din Iași, asigurând prin asta o existență onorabilă la un mare număr de fete române cărora mijloacele și împrejurările nu le permit a urma cursurile școlilor de telegrafie din București. Chiar în numărul trecut am dat o listă de numele elevelor eșite din școala de telegrafie din București. Din aceste eleve, în număr de 16, una singură este din Iași. Toate celelalte sunt Bucureștence. Faptul se explică foarte ușor prin aceea că copilele cari doresc a urma cursurile școlilor sunt în gene-

impresiunile din ajun; găsea pe Sarah liniștită, serioasă, rece, și cădea din înălțimea visurilor și speranțelor lor. Tânăra fată nu era nici de cum cochetă în asemenea cazuri. Aventurile sale erau inconștiente. Natura sa inițială, arzătoare, fantastică, apărea pe neașteptate, temperamentul său aventuros se manifesta prin fantazii spontanee; apoi a doua natură, pe care o datora educațiunii, prevala, și inceta d'a mai fi tânăra bohemiană care irita și captiva, pentru a deveni severă și corectă miss engleză.

Buna Stewart cunoștea foarte bine aceste accese curioase, în timpul cărora Sarah zăpăcea pe toți cei ce o înconjurau. Ridea împreună cu ea, cuificându-le *crisele electrice*, și pretindea că atingând cine-va pe tânăra fată prietena o s'gduidura, ca și cum ar fi existat un fluid în carnea ei. Apoi, făcându-se serioasă adăoga:

— Pe câtă vreme nu vei iubi, scumpa mea copilă, nu e nici un reu. Dar în ziua când vei iubi, va fi ceva grozav. Silește-te, Sarah, ca acela pe care l' vei iubi, să te iubească.

Și, cu un suris matern, bătândă mai adăoga:

— Dar, cum un bărbat ar avea așa de puțin gust, ca să nu te adoare? Frumoasa Sarah s' întorcea atunci într'un picior, și, luând în mână una din buclele bătrânei sale prietene.

ral lipsite de mijloace, ceea ce face că le e cu totul cu neputință a plăti drumul și întreținerea lor în București pentru timpul cât trebuie să urmeze cursurile școlilor“.

Miserii provinciale. — Multe lipsesc orașului Fălțiceni, cum arată „Gazeta de Fălțiceni“. Reproducem pomelnicul lor, doară cel în drept vor simți mila de contribuabili și și vor repara uitarea de până acum.

„Ne lipsesc, spune numita foaie străde bine pavate, ceea ce se simte mai mult de cât ori ce. Într-o țară care se pretinde civilizată, un oraș ca Fălțiceni nu poate să se numească oraș. Să fi expus a rămănea în mijlocul strădii în glod, a și frânge cai picioarele pe la podețele sparte, să intre apa în casele oamenilor din cauza lipsei de șanțuri, nu este ertat.

„Nu mai vorbim de localuri, căci primăria are nevoie de un local; poliția, școala reclamă imperios localuri spațioase și sănătoase.

„Corpul pompierilor are nevoie afară de mărirea numărului de oameni și de instrumente, căci cele de astăzi au ajuns într-o stare deplorabilă.

„Avem câte-va cișmele, dar din cauză că oalele prin cari se aduce apa sunt stricate, căci la noi apa se aduce prin oale de lut ca în timpurile primitive, de aceea de multe ori lipsa apei se simțește căci devine un liquid glodoros; și dacă nu ar fi fântânile particularilor, poate am fi nevoiți să aducem apa cine știe de pe unde.

„Illuminatul orașului de asemenea lasă mult de dorit.

„Trebuiețu unei hale și a unei piețe am lăscut-o prin această foaie.

„Să nu uităm că miseria a ajuns un adevărat local de infecțiune, și ar trebui să se iace grabnice măsuri spre a nu fi expuși la cine știe ce boale.

„Am dori ca consiliul nostru de igienă să se ocupe de aceste chestiuni, căci altfel existența lui nu mai are nici o rațiune.

Abusurile cu casele de credit agricol. — Citim în „Vocea Covurluiului“:

Am denanțat acum cât-va timp d-lui ministru de finanțe faptul că de către d. administrator al casei de credit agricol din județul nostru, după bunul său plac și fără autorizarea consiliului de administrațiune al casei, se ia împrumutătorilor, pe lângă dobânda legală de 7% și câte 1% sub titlul de comisiune, ceea ce, renouindu-se polițele de câte 3 și 4 ori pe an, ridică dobânda la 10 și 11 la sută pe an. Oare pentru jefuirea bieților agricultorilor, ori pentru înlesnirea lor, s'au fundat aceste case? 11% nu mai e dobândă, ci usură, și însurarea se fac însăși de casele publice. Atragem din nou atențiunea d-lui ministru de finanțe asupra acestui fapt și l' întrebăm dacă are cunoștiință de el.“

Mișcarea poporațiunii d'n Iași, de la 24 Aprilie 1888 până la 1 Mai 1888:

S'au născut 50 prunci din cari 27 au fost creștini și 23 israeliți.

Numărul deceselor se suie la 40, din cari 26 au fost creștini și 14 israeliți.

Electoriile electorale. — Cetim în „Poșta“ (din Galați):

„Pentru pedepsirea ingerințelor de tot felul, făcute cu ocaziunea alegerilor, afară de plângerle adresate de fie care pacient în parte pentru bătăile ce a suferit, s'a intentat acțiune contra prefectului și a tuturor agenților publici și particulari pentru delictele de care fie care s'a făcut culpabil. Asemenea s'a intentat acțiune contra primului procuror și a unui procuror de secție pentru amestecul lor direct în alegeri.

„Termenul pentru judecarea procesu-

— Eu socotesc că n'am inimă, scumpa mea Stewart, zicea ea veselă, căci nici-o dată n'am simțit că bate. În curând o să am 25 de ani, și n'am avut o adevărată afecțiune de căpăntura mama, pentru d-ta și pentru cănele meu Jop. E natural acest lucru? Nici un din acești încântători domni care, de mai mulți ani, mi-au făcut o curte permanentă în toate limbele țerilor prin care am trecut, nu mi-s'a părut potrivit pentru mine. Erau toți prea ocupați de ei înșiși, prea îngrijii de mica lor persoană, de micile lor efecte și succese; sunt niște frumoase sculpturi de modă, toate făcute pe același calapod. Toți salută în același fel, cu o bruscă înclinare din cap, toți au aceeași conversațiune banală și secățivă, toți umblă bine călare, venează toți mai bine sau mai rău; nici unul însă nu se distinge cu desăvârșire de cel alți. Mi plac, dar nu mi ocupă spiritul. Aștept lovitura de trăsnet, dar mă tem că nu me va atinge nici-o dată, ș'apoi o fi oare necesar să iubesc? Oare nu ne găsim bine amândouă? Căsnicia noastră nu e perfectă? Ne bucurăm de cea mai completă independință. Ne ducem unde voim, în voia fantaziilor noastre și în timpul anului întreg ne ținem după soare, așa că nu ne e frig nici-o dată. Să rămănem cum ne găsim, să ne bucurăm de ceea

ce avem, și să nu ne mai îngrijim de nimic.

— Ce spui tu e cât se poate filosofic, răspunde Mrs. Stewart, și, cât pentru mine, nu crez că pozițiunea mea va putea fi vre-o dată mai bună. Dar e cu neputință ca într-o zi să nu înțâlnești pe omul pe care trebuie să-l iubești; și atunci, scumpa mea Sarah, bagă bine de seamă, că nu vei iubi numai de formă.

— Vom vedea!

Și așezându-se la piano, cu o voce răsunătoare, neingrijita Sarah începea să cânte cuvintele visătoare ale Margaretel, modificându-le după împrejurare:

Mult aș voi să știu cine va fi acel tânăr? Dacă va fi un segnor, și cum l' chiamă...

Apoi, sculându-se repede:

— Aidez să respirăm afară, Stewart, — mă faci să mă doară capul cu inchipurile tale; ești sentimentală, scumpa mea, și sunt sigură că altădată vei fi avut pasiuni!...

lui intentat prefectul este fixat la 7 curent“.

Neglijență. — „Muncitor“ din Pitești scrie.

„Din toate localitățile ne vin plângeri peste plângeri în privința deplorablei stări în care se află drumurile noastre de comunicație, și mai cu seamă șoseaua Pitești-C-d'Argeș — Râmnicul-Velcei; n'ar fi oare timpul ca cel în drept, fiind acum mai liniștit, căci alegerile s'au terminat, să se ocupe serios de repararea drumurilor cari în unele părți au devenit aproape impracticabile, ca astfel contribuabilii să poată avea și ei ceva în schimbul dărilor?...“

„Ne facem datoria a atrege băgare de seamă a administrațiilor și a rugărilor aibă, de se poate, mai multă sollicitudine, în cazul de față pentru administrații d-lor.

3 MAIŪ PESTE MUNȚI

Cetim în „Gazeta Transilvaniei“:

„În seara aniversării memorabilei zile de 9/15 Maiu junimea română din Brașov s'a adunat la rondoul de pe promenada de sub Tâmp și formându-se în coloană porni, cântând: „Deșteaptă-te Române“ și alte frumoase cântece naționale, prin străzile principale ale orașului. Măndra coloană, care era compusă din vre-o 150 tineri de diferită etate din toate clasele populațiunii, traversă cântând mai întâi strada Scheilor, apoi trecu prin strada teatrului în piața mare și de aici în sus earăși spre suburbia S. heiu. În piața Scheilor (Prund) se opri câteva minute ear de aici coloana, care înaintă în pas militar și cu-o regulă esemplară, străbătu strada mare și se opri pe liveada de la Poarta Scheilor, unde tinerii încheiară frumoasa serenadă cu „Deșteaptă-te Române“. Înregistrând cu mare bucurie această nemerită serbare adăugăm, că ea se va încheia astăzi într'un mod foarte demn de junimea noastră, prin aceea, că o delegație a tinerilor va depune pe mormântul poetului Andrei Mureșianu o cunună imponentă de flori ca semn de venerațiune. Trăească junimea română din Brașov!“

Din Blaj, aceeași foaie a primit cu data de 3 Maiu, următoarea telegramă:

„Peatra comemorativă de Câmpul Libertății era aproape de a deveni pradă valurilor Târnăvei, ce a eșit din albia ei. Astăzi noaptea fu mutată în alt loc. Astăzi tricolorul earăși falșăie pe vârful ei. O noare de a fi scăpat'o este a junimei.“

— Se trăiească tinerimea română din Blaj!

La Sibiu tinerimea a serbat pe 3 Maiu într'un banchet în Otelul Novara.

STIRI MARUNTE

În Viena a fost arestat zilele acestea un om, din cauză că fu găsit în posesia unui bilet de bancă a lui Kossuth. În zadar mărturisise diavolul ca nu păstra această hârtie de cât ca curiositate. De alt-feliu, bine i-au făcut.

Starea ducelui de Chambord este foarte periculoasă. Medicii sunt foarte îngrijiați. Se așteaptă la patul bolnavului prinț de Orleans.

Ducele Chambord se găsește actualmente în Triest.

Lucrătorii de la brutăriile din Pesta au făcut grevă. Președintele societății brutarilor și alți brutari de căpetenie au primit scrisori, în cari sunt amenințați cu moarte. Se crede că mișcarea este

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 5 Maiu —

GEORGES OHNET

CONTESSA SARAH

Sarah, intrând în posesiunea imenselor averi a mamei sale adoptive, începu să urască Englierea ca desăvârșire. Ei se păru cu neputință a mai trăi în ea, și, însoțită de Mrs Stewart, care juca lângă ea rolul dragonului lângă *lâna de aur*, porni în călătorii. Avea în sânge pasiunea mutărilor care duc în cele patru colțuri ale lumii rasa bohemă. Libera educațiune engleză și înlesnea mișcările, și, succesiv, vizită Olanda, Germania, Spania, Italia, și Austria. În timp de trei luni, în primă-vară, se instală la Paris, într'un frumos apartament mobilat din strada Păcii, și, urmată de eselenta Stewart, umbla prin prăvălii, făcânduși apro-

visionările, ca un marin care e gata ca să se reîmbarce. Apoi se îndreptă spre Trouville, Dieppe sau Arcachon, și sta, pe termen Oceanului, într-o liniște absolută. Primea foarte puțină lume dând lunch la cinci ore, și, seara, un pahar de ceai, făcând musică ca o mare artistă, cântând cu o voce rară bucățile noi, însoțită de buna și modesta Stewart care, foarte mioapă, atinge cu vârful nasului notele imprimate, și lăsa să se târască pe piano lungile sale bucle englezești.

O dată Sarah inceta d'a cânta, o flacăra scântea în ochii săi albaștri, închidea repede palțiunea, și striga: — Destul din arta cea mare! Să jucăm!

Și, luând brațul unui cavaler, valsa ore întregi, cu un fel de frigiditate pasionate. Roșata i era în obraji, și, cu dinții strâși, agitată, violentă, ostenea cinci sau șase dăntuitori. Din perul ei de aur se exala un parfum mai puternic, pielea lua o strălucire mai catifelată. Mersul i era voluptuos și lenes. Nimeni nu s'apropia de ea fără să simțea ceva curios de definit. Era în ea ceva diavolesc care te turbura într'un mod profund. Avea un fel de fosforescență, ca marea în timp de furtună. În ast-fel de seri, inebunea pe bărbați. I lăsa să plece îmbrățați, cu spiritul zăpăcit, cu inima tremurătoare. A doua zi se înforcau, cuprinși de

socialistă și că se găsește în relațiune cu străinătatea.

Președintele parlamentului vienez, dr. Smolka, a avut zilele aceste o audiență la împăratul Franz Josef, care a lăudat cu această ocazie politica cabinetului Taaffe și a aprobat cu multă căldură și noua noua lege școlară, în contra căreia elementul german n'are destule mijloace de a lupta.

În ziua de Rusali pe la amiază s'a întâmplat în Paris, la juvelierul Prestoi din galeria Montpelier, o crimă cu furt, care pune într-o tristă lumină siguranța publică din capitala Franței. — Niște hoți intrând în prăvălie au omorât pe servitoarea care i surprinsese și au luat cu ei toate giuvaericele espuse în ferestre. în preț de 45,000 fr. — Criminalii n'au putut fi descoperiți până acum.

Victor Hugo a perdut zilele acestea pe vechia sa tovarășă, d-na Juliette Drouet. El o cunoscuse mai întâi acum cincizeci de ani, ca actriță. În puțin timp se statorniciseră între dengoși cele mai intime relațiuni. — D-na Drouet era o femeie foarte de spirit și în tinerețe fusese foarte frumoasă.

MAHMUD NEDIM PAȘA

Din Constantinopol se anunță moartea mareșului vizir Mahmud Nedim pașa. Reposatul a jucat un mare rol în ultimii ani de nenorocire ai Turciei. Turcii îl numiau în genere *Moskovpașa*, de oare-ce îl credeau vândut Rusiei. Spuneu despre el între altele că odată ar fi oferit Rusiei chiar și Constantinopolul. — Ceea-ce se știe sigur, nu este de cât că Mahmud Nedim a fost un bun prieten al lui Ignatieff, pe când acesta era ambasador al Rusiei la Constantinopol.

Mahmud Nedim posedase în mare grad conștiența Sultanului Abdul Hamid, sub care fusese mare vizir până în timpul din urmă când fu înlocuit cu Elhem pașa.

PARTEA LITERARA

POESII

de **AL. A. MACEDONSKI**

IV

Nu știu dacă d. Missir e critic, dar de sigur nu este poet. A nega că sunt cugete îmbetrănite în suflete tinere, că pești ved și simt mai mult de cât comunul omeneș mizeriile vieții, și că prin urmare pe frunțile lor se strîng de timpuriu nouri viforoși, sumbre furtune, carl revrătesc tot felul de patimi și dau naștere la

mica acea scântee
De vulg necunoscută.
(Catina. O noapte pe stânci).
este a ne da măsura justiției versurilor
lui Catina. D. Missir trece nepăsător pe
ste strofele următoare :

De sunt nebuni voesc să i apăr
Că'n ochi ai fulgere cu scapăr
Scântei de poezie,
Și nu e rar să se întemple
Să aibă o lume între tample
Pe care să n'o știe!

Cu ei vorbesc frunzele n'cale,
Cu ei și apele pe vale
Și bolțile albastre!
Iar dacă ai un corp de tină,
Cu sufletele în lumină
Plutesc mai sus de astre!

Dacă aceste versuri nu spun nimic d-lui
Missir, atât mai rău pentru d-lui.
În: *Copilaria* (p. 25-29) autorul are
versuri în cari sentimente curate sunt

oend cu ele valise, sacuri, cutii, avend
acea îndrăzneală provocătoare a En-
glezilor călători, deja cunoscute pe
mai toate drumurile, ca niște inspec-
tori ai companiei. Nică odată vr'o sta-
bilitate definitivă, neconținut stăpînii
provisorii, în care se instală foarte im-
perfect de și luxos, și pe unde nică
n'aveau grijă măcar d'a și face cul-
culcușul, ca căinele care să culcă în
iarba prea mare. De ce să se prăpă-
dească cu firea, de ce să contracteze
obiceiuri? Măine poate ai să plece.
Și luai lucrurile așa cum erau, cu a-
cea odoare neprecisă a camerilor ba-
nale, găsind, fără să se mire, pe că-
minuri acele de cap ale călătoarei care
le precedase, sau într'o sticlă de sfeș-
nic mucerile de țigară ale călătorului
plecat de dimineață.

Ultima lor stațiune fusese Neapol.
Acolo, Sarah să simți un moment o-
bosită d'a mai cutreera pe drumuri.
Găsite la Sorrento un palat ascuns în
verdețată, care i dase ideea unei șederi
mai lungi.

Pe terasa cu balustră de marmură
roză, auzind, într'o seară de Fevrua-
rie, paserile cântând pe arborii înflori-
ți, Sarah să dădu în brațele unei a-
morțeli neobișnuite. Stătu, ore întregi,
gânditoare în fața golfului, privind cu
ochii fișci, velle roșii și albe care
treceau pe marea albastră, repezi și

bine simțite și simplu arătate, dând sfâr-
șitul :

Dați mi... Coardele n'străuțate se destind însă
cu n'cețul
Harpa mea de-abia vibrează și mi rămâne
în piept regretul
Zilelor care-au trecut!
Zorile—albastresc prin geamuri după o noapte
de n'somnie
Umplând mica mea odaie c'o lumină argintie
Și mi plec fruntea vestejită spre condeiul jos
căzut.

ne oprim de la ori ce fel de calificaiți,
cetitorul va judeca dacă caracterul pose-
siilor d-lui Macedonski este banalitatea
ast-fel cum o pretinde Criticul de la Con-
vorbiri. — Nu am găsit de cuvîntă ce se
notez pe lângă atâtea versuri frumoase
și tainice mică încercetudini ca, de pildă,
elisiunea greșită

In poesia: Intr'un Album, amintim
postulul: că în versurile

Iar purtând pe frunte laur
Bând Falerno în cupe d'aur
cel din urmă, ne amintește versul al doi-
lea din următoarele de Victor Hugo:

... ou l'austere Seneque en louant Diogène
Buvait le Falerne dans l'or.
(V. H. La fête de Néron)

In: „Mângăierea Desmostenirei“ (p. 43)
strofele intră prin cele ce copriod chiar
scopu criticel — ne mulțumim a nota sfâr-
șitul, pus și pe coperta volumului:

Tot ce-așiu vrea ca mângăiere intr'ăi'mea
desmostenire
E se mi se ție seamă că am plâns ș'am su-
ferit;
Bun că am intrat în lume și că lumea ma
parăit!
Urgisit de cer și oameni le-am răspuns prin
urgisire!
Am fost paria n' mijlocul țării mele. — M'am
luptat
Corp la corp cu traiul zilnic și cu soarta ne-
impăcată
Sărb a căreia sandală inima mi însășăgerată
Chiar și astăzi e strivită, fără n'vins a mē
[a dat]

care ni se pare frumos prin amărăciune
și energie. In: „Speranța mea“ găsim:

Speranța mea e n' Dumnezeu
De grije are a mi purta
Și trauil amarăt și greu
Imi va 'ndului saă va scurta!

Isus Christos e pus pe cruce
Și adăpat cu fiere,
Dar el din lume de se duce
Reaște n' iuviere.

Această apropiere între suferințele d-lui
Macedonski și suferințele salvatorului, ne
pare nepotrivită.

Poesia: „Vioristul“ este o bucată din-
tre cele bune ale volumului d-lui Mace-
donski; — intr'ănsa găsim cugetări fru-
moase, simplu exprimate. Inceputul:

Nu l'ai cunoscut! — Prin lume a trecut ca o
nalucă
Inclinat pe-a sa vioră cu un dor n'nespus de
[dăcă]

este puternic și personal.
Notăm sfârșitul:

Dorul ca să aibă o mumă trebuie să fie mare
Dacălocul să i' l' fie, însăși arta nu e n' stare:
Intr'o zi pe-a sa vioră el găsiră mort, — mered
Că l'am plâns, știu numai eu,
Și pe piatra funerară, după ultima i'noieță,
S'a înscris: „E trist în lume ca să n'ai nief-o
[ființă],
„Nici un suflet să i' asculte cântecul expirător,
„Nici un freamăt lin de aripi dintr'al îngere-
[rilor sbor]

„Templul Bogăției“ conține mai multe
incercetudini (p. 137). În versul întâi
găsim *maiestuos*, în loc de *maiestos* cum
este usul a se pronunța, și prin urmare
de pronunțăm ca toată lumea o silabă
mai puțin, intonația cade asemenea gre-
șită pe același cuvânt. Pentru ce în
versul:

Dar când s'ajungă la scara palatului de morți
ni se arată templul bogăției ca un ci-
mitir. — De este o imagină este obscură.
— Cele două versuri din urmă, în cari
se resumă această poezie, sunt spirituale
și biciuitoare.

ușoare ca niște aripi de păsărele. De-
parte, valurile albeau pe stânca de la
Capri, și, pe cerul transparent, privi-
rea se perdeea, plutitoare, nehotărâtă, in-
tr'o nedeterminare delicioasă.
Ténăra fată, întinsă într'un hamac,
stătu zile întregi mută și visătoare.
Stewart, mirată, i respecta tăcerea,
citind cu pasiune niște *Magazine*, din
care avea necincetat o mare colecțiune
și adăpându-se cu istorii amoroase.
Într'o seară, Sarah lăsa să i scape a-
ceste cuvinte, înspăimântătoare, — fiind
zise de ea:

— Viața e frumoasă aci, să cum-
părăm și această proprietate și să ne
așezăm.

Stewart, care nu prea se impresio-
nala lesne, și perdu toată flegma sa
englezească; se sculă repede, și s'a-
propria de Sarah să vază dacă în a-
devăr era deșteaptă. Sarah avea ochii
deschiși, mari, dar era netăgăduit că
spiritul său moția. Bêtrăna căuta cu
o mare neliniște ceea ce putuse modi-
fica așa de pe neasteptate și așa de
complet ideale tinereți sale prietene.

Fiind-că sănătatea era perfectă se
gândi că poate prînsese slăbiciune de
vr'un frumos gentilomnapolitan.

Făcu o repede recapitulare care nu
dădu nici o deslășire. Situațiunea Sa-
rei se agrava foarte serios în acest timp:
rși se comandase un întreg asortiment

— In poesia: „O noapte pe Dunăre“
avem de observat în versul:

Pe țărnițele opuse frumoase-i Românie,
România, în loc de *Români*. Și în
versul:
In inima sa însă ce-a fost cu toate aceste,
Cu toate aceste este de prisos, grație
lui însă care se află în omistihul întâi.
In poesia: „Destinul“ notăm două ver-
suri caracteristice:

Inca, ai și monarhi ce stăpănesc pământul,
Intr'ănsul, — un stăpân!

Efectul este foarte bine adus.

«LA HARPA».

In această bucată d. Macedonski ne a-
rată o mare amărăciune despre ale vie-
ții, despre trecutul, despre tinerețea sa
... Nu controlăm inspirațiunea poe-
tului, mai ales când ea se manifestă prin
versuri ca următoarele:

Planăm mai sus de lume, căci noi, umbliând
[prin tină]
Cu sufletele suntem în raze și lum-nă
Și ne începem viața atunci când murim!

Admirabil! Să facă d. Macedonski multe
versuri ca acestea, căci diatribele nu pot
nimici frumusețea lor și se vor implini
cele spuse în versurile:

In darn minciuna te stropește
Cu inegrită tînă,
Căci adevărul te albește
Și i' dă din nou lumină!

— Nu ridicăm discuția asupra cuvên-
tului „rêsbumbătoare“ din versul:

Ș'aci rêsbumbătoare ca marea n'asprită.
(p. 175).

rezervându-ne dreptul a vorbi mai la vale
de limba de care se slujește d. Mace-
donski.

(Va urma.) Al. G. Djuvara.

VARIETAȚI

Un al doilea canal de Suez. — Ziarul
francez „Gaullois“ este informat, că ac-
ționarii Canalului de Suez vor propune în
adunarea lor de la 22 Maii, înșiel con-
struirea unui al doilea canal, cu inițiativa
societății franceze. Cheltuielile lui nu vor
trece peste 125 milioane. După ce vor fi
astfel două canale, unul se va întrebuița
pentru dus și altul pentru întoarcere.

Printul Nichita la Viena. — Printul
Nichita se vede că i plac mult primirile
oficiale. În trecerea sa spre Moscua, el
s'a oprit la Viena, unde a fost primit cu
multă distincțiune. Gara era luminată
electric și pe peronul lui se găsiă o
mulțime de persoane oficiale. De acolo a
mers la Curte unde împăratul Franz Iosef
i-a pus la dispoziție mai multe cam-
pere. După aceea au urmat prânzuri peste
prânzuri și recepțiuni peste recepțiuni.
De cum puse piciorul pe teritoriul austriac,
printul Nichita a călătorit pe un
tren special, comandat de Curte. Ar zice
cine va, că Domnitorul Munteneșului iu-
bește aceste călătorii oficiale, fiind-că...
el costă mult mai puțin de cât un in-
cognito.

STIRI ECONOMICE

Sindicul băncel falite „Union generale“,
a plătit guvernului sêrbesc 3 1/2 milioane
franci, ca primă rată.

BULETIN FINANCIAR

5 Maii

Lipsa aurului continuă a îngreua li-
quidațiunea și a apăsa asupra operațiun-
ilor, carl la bursa de azi ai fost puțin
importante la număr.

de volume de poezii, și părăsire mu-
sica cea veselă a operetei, pe care o
cânta cu o voce din cele mai frumoase,
pentru a doborî partițiunii serioase.
Era o întreagă revoluțiune, și Stewart,
lesne de înduplecat la ori-ce, cu condi-
țiune numai să fie prevenită, se pre-
gătea deja să se sacrifice pentru vi-
sare și sentimentalism, când o schim-
bare completă rescoli din nou ori-
zontul.

Ducele de Bligny sosise la Neapol
cu yautul său, întâlnise pe miss Sarah
pe Chiaia, cunpărând brătari, porte-
bonheur, cu filigrane de aur, și de-
văluise tot planul său de călătorie, în
lungul coastelor Italiei și Franței, și
cu o bucurie copilărească, frumoasa
engleză promise să facă parte din a-
cea partiță de plăcere. Intrase, ca o
avalanșă, la Sorrento, rêtornurne tot
în palat, aruncase unu peste altul
pe compositorii serioși și pe poeții e-
legiaci, în fundul aceluiași sac de că-
lătorie, și înmărmurise pe Stewart cu
spectacolul veseliei sale fără margine.

— Dar, fata mea, ce aveai mai d'a-
unăzi? se încumetase să întrebă biata
femeie.

— Eu? nimic; eram dispusă spre me-
lancolie. Astăzi, sunt veselă. Contras-
tele, Stewart, neconținut constrastele,
aceasta e legea vieții. All right! Aidem,
înainte!

Renta amortisabilă a început cu o per-
dere de 1/8, a revenit la cursul de eri și
a închis cum începuse la 92 7/8 fără afa-
ceri casa.

Tot fără afaceri pe bani gata ai fost
și acțiunile băncel Naționale, cari pe ter-
men a perdut 2 lei din cursul cu care
încheese eri, la 1438. f. c. Asupra acestor
acțiuni se produce pentru moment
o stagnațiune, de cele care precedeasă
toate reacțiunile în cursuri.

Stuațiunea sumară a acestei institu-
țiuni pe periodul de la 22 până la 30
Aprilii arată vr'o 29,000 lei beneficii,
750 mil lei augumtente în numerar,
560 mil lei scădemnt în circulațiune,
1173 mil lei spor în împrumuturile ga-
rantate cu efecte de stat, și vr'o 620 mil
lei spor în portofoliul efectelor streine.
Creditul Mobiliar perde și el 1,50 la
233 f. c.

Construcțiunile perd un leu la 530 f. c.
Dacia-România este ceea care suferie
cel mai mult de lipsa numerariului, s'au
tratată casa în report cu 375 ultimul curs,
după ce trecuse prin 378 1/2 și 384 1/2, iar
pe termen ai început cu 383 și ai în-
chis cu 381 1/2. Reportul deci este de 6,50
pe acțiune pentru o lună. Cam sărat.

Singurile Naționale de asigurare ai
făcut diversiune [pornire] generale și ai
câștigat un leu pe termen la 239.

Operațiunile pe bani gata se poate zice
că nici nu s'au încheiat. Raritatea auru-
lui care a ajuns la 2.20 nu este făcută
spre a le incurgia.

Sep.

Serviciul Telegrafic al „României Libere“

17 Maii — 7 ore seara.

Roma, 17 Maii.
Camera a pronunțat eri în cursul se-
rel închiderea discuțiunei generale asu-
pra moțiunei de neîncredere în politica
internă a Cabinetului prezentată de d.
Nicotera. În cursul discuției, d. Depretis,
președinte al consiliului, vorbind despre
iredentistul Ragosa, a revendicat pentru
Stat dreptul d'a împiedica pe cetățenii
de naționalitate străină, d'a turbura or-
dinea în Italia; a adăogat, că dacă va
trebui, va conduce pe Ragosa peste fron-
tieră. D. Depretis exprimă speranța că
nu va fi necesar d'a face o lege specială
contra abuzurilor dreptului de asociație
și intrunire; sfârșeste dicend, că nu va
sta la postul său de cât numai dacă ca-
pătă un vot larg, explicit și aprobând
politica sa.

18 Maii — 9 ore dimineață.

Berlin 17 Maii.
Ziarul „Balcanul“, organ oficios al Gu-
vernului din Sofia, a publicat un articol
invitând pe Grecia și Serbia d'a se uni
cu Bulgaria spre a opri mersul Austriei
spre Saloni; și Constantinople și chear
pentru a apăra pe Turcia contra năvăli-
rei Puterilor Germanice. „Gazeta Germa-
nief de Nord“, respunde azi la acel ar-
ticol invitând Principatele Balcanilor a
se ocupa mai bine de afacerile lor din-
năuntru.

Roma, 17 Maii.
Camera deputațiilor — Urmarea interpe-
lării lui Nicotera — D. Mancini, ministru afa-
cerilor străine, demonstrează puținul fon-
dament al acușățiunei că cabinetul a a-
bandonat în politica sa principiile libe-
rale ale stâंगei și că el, Mancini, a con-
trazis prin această politică tot trecutul său.
„Era revoluționară odată închisă, zice
ministru, agităriile contrarii forme
guvernului adoptat nu mai sunt tolerate.
Nici o țară nu e mai liberă de cât Italia;
actele guvernului n'au fost neliberale nici
nelegale, dar tot-d'aura cu totul confor-
me legilor noastre. Nici o dată vr'o um-
bră de presiune n'a fost exercităată din
străinătate asupra politicei noastre interne.
Dacă dreapta voiește a sprijini Cabine-
tul, să declare că ea aprobă conduita lui.
Deja amicii noștri din stânga ai zis că

Plecată, două zile în urmă, pe frumu-
sul yacht cu vapor, Sarah fuse iniția-
toarea tuturor petrecerilor.

La Nizza, după propunerea ei, ai
dat un bal pe bordul yachtului, și du-
cele invitate pe ofierii bastimentului
statului, la *Revanche*, care s'a afla în
radă. Puntea, luminată electric, fusese
imposobită cu plante verzi și cu flori,
ca o grădină, și elegantele de pe acea
coastă danțaseră până dimineața, sub
o invlitoare de purpură pe care un
vânt ușor o mișca încet.

Sarah regăsisse adorațiunile cu care
era obișnuită. Ofierii de pe fregată,
eleganții parisiien ai atunci la Nizza, o
inconjuraseră, dar în zadar. Frumoasa
Engleză danțase, vorbise, glumise,
dar nici unul nu fusese mai favorizat
decât alții. Și de sigur Sarah era ho-
tărâtă să rămăie nemăritată, când fă-
cu, pe cheul Marsilie, cunoștiunța con-
telui de Canalheilles și a aghiotantu-
lui său Petre Séverac.

(Va urma)

aprobă politica ministeriului; recunoaște
că cabinetul a mărit creditul și autorita-
tea țării și asemenea a partidului libe-
ral.... „Dl. Mancini“ și a terminat discursul
recomandând poporul italian d'a a-
proba politica guvernului său și d'a resis-
ta la seducțiunile unui sentimentalism
care nu va ține socoteala de adevăratele
interese naționale. După d'nsul vorbese
domni Bonghi, Nic tera și Fortis. Ur-
marea discuțiunii a fost amănată pe măi-
ne.
(Havas).

TEATRUL NAȚIONAL

Vineri, 6 Mai.

Studentul Cerselor, în beneficiul d-nei
Jenny Stubel, de la teatrul german.

Sâmbătă, 7 Mai.

*Camera Crimei; Nebunii din față; Ju-
lian e brun sau blond; Zulufenblum*; —
în beneficiul d-lui M. Mateescu.

Duminică, 8 Mai.

Roză magică, în beneficiul d-lui Notara.

**Societatea Română de arme gim-
nastică și dare la semn.**

Domni membri cu onoare sunt invitați
a se intruni în adunarea generală ordi-
nară Duminică la 8 Maii, 2 ore p. m.
în localul societății str. Măgureanu nr 10.
La ordinea zilei va fi

1. Citirea Raportului Comisiei înșă-
cinată de adunare.
2. Verificarea conturilor pe anul espi-
rat 1882.
- Darea de seamă a d-lui casier pe pa-
tru-luna 1-ii a an. 1883, precum și alte
cestiuni.

Comitetul.

Grădina-Terassă Ottetelechano.

IN TOATE SERILE

Concert soare. — Louis Wiest

Intrarea liberă.

Grădina N. Collaro (Labes vechi)

Strada Smărdan.

În tot decursul stagiunii de vară or-
chestra *Schipek* va esecuta în fie-care
seara piese alese, atât din muzica națio-
nala cât și cea clasică. Forțe probate în
ale orchestrei că artistul Dimitrescu (vio-
lonist) Bianchi (piano) Rubistein (vioară)
sub direcțiunea simpaticului și cunoscu-
tului artist Schipek, precum și dispozi-
țiunea luată cu ocazia reinnoirii și trans-
formării grădinei vor procura On. public
pe lângă un serviciu prompt frumoase serfi
de petrecere.

N. VRABIESCU

avocat

S'a mutat Strada Regala No. 5, Etagiu I.

D-nu Doctor Boicescu

S'a mutat Strada Luterana, No. 15 bis,
(în fața Bisericii Luterane).1

SCHIMB ȘI COMISION

FRĂȚII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 6 Maii 1883, ora 12

EFECTELE	Omp.	Vënd.
6 1/2% Oblig. de Stat convertite.	98 9/16	99 1/16
6 1/2% Cailor ferate Rom.	104 1/8	105
5% Renta Amortisabilă.	92	92 1/2
5% Renta Română	92	92 1/2
Obl. de Pensie [300 l.] Dob. 10 fr.	225	230
7% Scrisuri fonciare rurale.	104 1/2	105 1/4
5% " " " " "	92 1/8	93
7% " " " " "	103 1/8	104 1/4
6% " " " " "	99 1/4	100 1/4
5% " " " " "	69 1/2	90 1/4
5% Impr. Municipal București	86 1/2	87 1/2
Impr. cu pr. Buc. (bil. 20 l.)	33	34
Acț. Băncel Naț. a României	1410	1420
Acțiun. Dacia-România	375	380
" ale soc. de cred. mobil.	230	232
" construcți.	528	530
Obligațiuni esite la sorți și C.	99 1/4	aur.
Acțiun. soc. Naționale.	235	2 38
Aur contra Argint și B. Banca.	2%	2 1/4
Rubla hărtie	2 50	2 60
Florini	2 13	2 14
Lose otomane.	50	60

